

سمیع حبل الله

✠ مصاحبه با حاج علی میرزایی

اشاره:

حاجی علی میرزایی یکی از همراهان رهبر شهید استاد مزاری است که با یاران و همراهان ایشان از دهه ۶۰ تا روزهای مقاومت غرب کابل از نزدیک آشنایی داشته است. از این رو در این مصاحبه از نحوه آشنایی، کار و فعالیت وی با مرحوم بصیراحمد دولت‌آبادی بخصوص در زمان تأسیس و مدیریت مجله حبل الله ارگان نشراتی سید جمال‌الدین افغانی و رابطه مرحوم دولت‌آبادی با رهبر شهید پرسیدیم که اینک محصول این گفت‌وگوشنود خدمت خوانندگان گرامی تقدیم می‌شود.

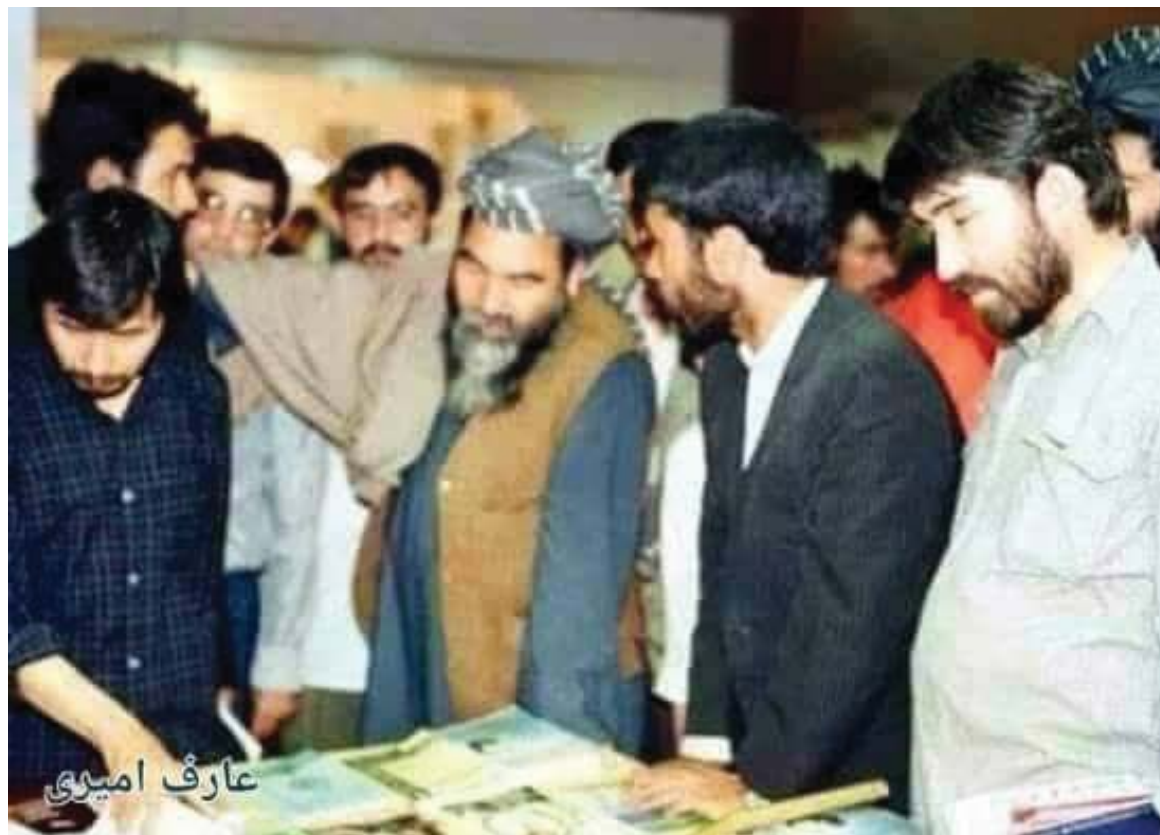
عدالت و امید

با وجود این‌که سازمان نصر مجله‌ای بنام مجله «پیام مستضعفین» داشت، در عین حال رهبر شهید به دنبال تأسیس مجله‌ای مستقل بود که بدون نام و نشان حزب سیاسی، افراد مختلف مطالب، مقالات و مصاحبه‌های خود را بتوانند در آن منتشر نمایند. با این هدف طرح ابتدایی مجله حبل الله ریخته شد. تا جای که یادم است از نویسندگان اولیه این مجله آقایان مهدوی قخور، علم جویا، موحد بلخی، یارمحمد باقری و... بود. مرحوم دولت‌آبادی در آن زمان نویسنده چیره‌دست نبود بلکه نوشتن و مقاله نویسی را در واقع وی از همین‌جا و نقطه آغاز کرد. روزانه بیشتر در این زمینه با آقای

عزائم: از آشنایی خود با مرحوم دولت‌آبادی بگوئید

که چگونه و در کجا با ایشان آشنا شدید؟

حاجی میرزایی: بنام و یاد خدا. با مرحوم دولت‌آبادی اواسط سال ۱۳۶۱ در تهران در منطقه شمیران پل رومی در مقر رهبر شهید استاد مزاری آشنا شدم. زادگاه مرحوم دولت‌آبادی ولسوالی دولت آباد ولایت بلخ است که تا سال سوم تخنیکم در شهر مزارشریف تحصیل کرده بود. بصیراحمد آدم خوش برخورد و متواضع بود. وی با شماری از جوانان با هدایت استاد مزاری به ایران آمده بودند و ...

عارف امیری

مجله حبل الله بر می‌گردد. در این زمینه برای خوانندگان عدالت و امید بیشتر توضیح بدهید. حاجی میرزایی: به مرور زمان که مجله حبل الله شکل گرفت، کارهای عملی آن آغاز شد. آن زمان مثل این زمان امکانات چاپ مجله و نشریات اینگونه فراهم و آسان نبود. چند نفر مطالب، مقالات و گزارش‌هایی را که به صورت دستی نوشته شده بود، در دستگاه تایپ قدیمی تایپ می‌کردند، بعد نوشته‌های تایپ شده و پرینت شده را قطعه قطعه برش می‌کردیم و روی صفحات بزرگ کاغذی/مقوایی می‌چسپانیدیم و پس از آخرین اعمال اصلاحات توسط سردبیر و سایر مسئولان مربوطه به چاپخانه برای گرفتن فیلم و زینگ و چاپ فرستاده می‌شد. نشر مجله حبل الله مراحل مختلفی را طی می‌کرد که حدود هفت و هشت نفر کارهایش را پیش می‌بردیم تعدادی کارهای علمی، نویسندگی، خطاطی و ویراستاری مقالات را پیش می‌بردند که مرحوم دولت‌آبادی در این قسمت نقش برجسته داشت و شماری هم کارهای تخنیکی و اجرایی را پیش می‌بردیم. عمدتاً کارهای علمی و ویراستاری مقالات زیر نظر دولت‌آبادی با همکاری سید موحد، جويا، باقری، مهدوی و... انجام می‌شد. بعد از مدتی بخش عمده کارهای مجله توسط دولت‌آبادی و مرحوم حاجی مصطفی محمدی پیش برده می‌شد.

مهدوی فخور کار می‌کرد. وقتی که بنا شد برای نشر مجله حبل الله از وزارت ارشاد کشور میزبان مجوز نشر گرفته شود، باید مجوز بنام یک نفر ایرانی صادر می‌شد، شخصی بنام حکیم‌زاده (برادر سید علی) که در شناسنامه ایرانی خود بنام شهاب یاد می‌شد، مجوز مجله بنام وی گرفته شد. سردبیر مجله سمیع بود که این سمیع همین آقای دولت‌آبادی بود. اینگونه بود که آقای دولت‌آبادی یکی از ارکان ثابت مجله حبل الله در طول دوره نشراتی آن شد. زمانی که رهبر شهید در تهران حضور داشت روزهای آخر هفته یعنی پنج‌شنبه‌ها به شهر قم می‌رفت که من و مرحوم دولت‌آبادی نیز معمولاً همراه ایشان بودیم. رهبر شهید از این طریق از طلبه‌های قم برای نوشتن مقاله دعوت می‌کردند. در آن زمان افراد مقاله نویس و دست به قلم از مردم ما بسیار اندک و کم بود در عین حال با تدبیر رهبر شهید خوراک و نیازمندی محتوایی مجله اینگونه تهیه می‌شد و دوباره روزهای شنبه به تهران بر می‌گشتیم.

عزائم: پس آشنایی تان با زنده‌یاد دولت‌آبادی در واقع به زمان حضور ایشان در تهران و تأسیس و اداره

رهبر شهید: رابطه رهبر شهید با مسئولان و دست اندرکاران مجله حبل الله چگونه بود و مرحوم دولت‌آبادی چه نوع رابطه‌ای با رهبر شهید داشت؟ دولت‌آبادی چه نوع رابطه‌ای با رهبر شهید داشت؟

حاجی میرزایی: رهبر شهید با تمام افراد که در مجله حبل الله حضور داشتند از جمله دولت‌آبادی رابطه بسیار خوب و صمیمانه داشت. مجموعه که در مجله حبل الله کار می‌کردیم برخی کارهای تکنیکی و برخی هم کارهای اقتصادی و نشر و چاپ، تهیه کاغذ و برخی هم هماهنگی در بخش جمع‌آوری و نوشتن مقالات و پیاده کردن مصاحبه‌ها را پیش می‌بردیم که مجموعاً زیر نظر مرحوم دولت‌آبادی بود. مجموع این فعالیت‌ها تا جایی که یادم مانده در یک ساختمان در پل رومی تهران خیابان دشتیار پلاک ۶ انجام می‌شد.

ارتباط دولت‌آبادی با رهبر شهید بسیار دوستانه و صمیمی بود و نخستین بار من کلمه «بابه» را از زبان مرحوم دولت‌آبادی در مورد رهبر شهید شنیدم و اینگونه بود که این عنوان کم‌کم فراگیر شد. در واقع دولت‌آبادی مخزن اسرار و معتمد رهبر شهید بود. شماری دیگری در مجموع تمام دوستانی که در مجله حبل الله کار می‌کردند همه آرمانی، صادقانه و هدفمند و بدون توقع مادی فعالیت داشتند و هر هدایتی که استاد مزاری به آن‌ها می‌داد همه با جان و دل می‌پذیرفتند و انجام می‌دادند.

دولت‌آبادی در قسمت نوشتاری و تحریر مقالات تلاش بسیار داشت مجله ماهانه نشر می‌گردید و گاهی بنا به دلایلی که یا مقاله نمی‌رسید یا مشکلات اقتصادی وجود داشت، دولت‌آبادی تلاش می‌کرد که بیشتر مقالات را خود ایشان با نام مستعار و گاه بدون نام تهیه می‌کرد. گاهی به دلیل مشکلات اقتصادی مجله حبل الله تبدیل به گاهنامه می‌شد اما با تلاش ایشان تعطیل نمی‌شد. مجله به دلیل اینکه در ظاهر وابستگی به جریان خاص نداشت، گاهی اوقات با رهبران سایر احزاب از جمله سران پاسداران مصاحبه می‌کردیم و

از نویسندگان مستقل نیز مقاله دریافت و در مجله منتشر می‌شد. یک بخش مجله نشر نامه‌های مردم بود که از نقاط مختلف به آدرس مجله فرستاده می‌شد. یک خاطره در این قسمت داریم که به نظر جالب است. یک زمانی به خاطر اینکه صندوق پستی مجله حبل الله را در اداره پست تهران ثبت شود، اداره مربوطه گفته بود که خود سردبیر مجله باید بیاید و پای فرم درخواست را امضا کند، زمانی که دولت‌آبادی با معلم حبیب به اداره پست ناحیه ۱۹ رفته بود، به دلیل جثه خرد مرحوم دولت‌آبادی، مسئول مربوطه خطاب به معلم حبیب گفته بود که تو پای فرم امضا کنی بهتر است! از این رو معلم حبیب خیلی وقتاً به شوخی به دولت‌آبادی می‌گفت که از بس لاغری و جثه‌ات کوچک است، که حتی پستچی هم تو را قبول ندارد!.

رهبر شهید: تشکر از این‌که خاطرات و گفتنی‌های خود را در باره مرحوم دولت‌آبادی با خوانندگان مجله عدالت و امید شریک کردید. در پایان اگر نکته‌ای خاص دارید بفرمایید.

حاجی میرزایی: تشکر از دست‌اندرکاران و مسئولان مجله وزین عدالت و امید که یاد پیشکسوتان مردم ما را زنده نگه می‌دارند. خلاصه کلام دولت‌آبادی که با حمایت استاد مزاری در مجله حبل الله آمده بود، با صداقت تمام و تلاش لازم و بدون توقع مادی و نام و عنوان کارهای زیادی که به وی واگذار می‌شد، پیش می‌برد و مجموعه همکاران وی که در مجله حبل الله حضور داشتیم نیز با یک همدلی و صداقت کارها را پیش می‌بردیم و اینگونه بود که مجله حبل الله بگونه‌ای منتشر می‌شد که هیچ کس به آسانی نمی‌فهمید که تیم پشت کارهای علمی، نوشتاری، ویراستاری، تکنیکی و اجرایی مجله کیست/ کیستند!.

یاد مرحوم دولت‌آبادی و تمام پیش‌آهنگان خط عدالت‌خواهی گرامی باد.